

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nicodemi Frischlini Rebecca

Frischlin, Nicodemus

Altorfii, 1611

Actvs Ill. scena I.

[urn:nbn:de:bsz:31-138617](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138617)

*Spe freti expectemus, dum tandem redeat huc
Eleasarus cum sponsa sua. IS. Praei, sequar.*

ACTVS II. SCENA VI.

Isacus.

Q*uid hoc negotii: an hoc non est patrēpium,
Sapientem, intelligentē esse mihi tam bene
Rebusq; meis & fortunis, qui prospicit?
Nam proh DEVM, quae haec est illius cautio?
Quae in filium pietas? quae providentia?
Ne quid detrimenti, aut damni capias mea
Domus: neve insidiae dentur ab incolis mihi
Per matrimonium: ut nunc mos est maximè.
Itaq; adeò mag nam curam iniecit mihi
Cura sua: ne forè imprudens hic agam,
Quod nolit, id sciens cavebo, nam decet
Esse audientem dicto patrū filium
Bonum: qui recte sapit: isidem, ut ego sum patri.
Cui si quid volupe est, mihi voluptas maxima est.
Nunc intrò concedam: ut, quae iussus sum, exe-
quar:
Ne mora forè meis nuptiis ego siem.*

ACTVS III. SCENA I.

Eleasarus.

C 3 H 5

HI sunt loci, atque haec regiones, qua mihi ab
hero

Sunt demonstrata, ut rationem capio oculis
Nam civitatem hanc esse Charas autumo;
Vbi ille habitet patruelus, heri mei Abrahæ.
Itaque nimis velim dari mihi obvium
Hominem, qui certum me faciat, vbi Bathuel
Habitet & cur ab hero nuncium apporto meo,
Vt filiam eius ambiam, herili filio.

Sed annon ego sum compeditus & miser:
Cum nemo hominum est, qui se mihi ferat obvium:
Nec gnarus sum loci: neque unquam hic fui:
Nec quenquam in his hominem novi regionibus:
Nunc quam facile sit peregrinus mihi in locis
Ignoro, incertas nuptias sectarier,

Qui vix, tacent me, sponte sua intelligit,
Quid ergo acturus: cui neque gutta consilii
Certi parata est, neque nunc quid faciam scio:
Neque exordiri primum, unde occipiam habeo:
Neque ad texendam telam certos terminos?

Quid si hic eos imiter, qui investigant mare,
Eum oportet amnem querere comitem sibi.
Ego in hac re commodiorem nescio viam:
Nisi ut hunc puteum, quem hic conspicio gradu
petam.

(do,
Nam haud dubie homines huc confluent ex oppi-
Vt aquam hauriant: quando ista dici tempus est:

Et

Et serus declinat dies in vesperum

Et certe sic agam: nam hic puteus nunc mihi
Annus erit: Hunc certum est sequi. Sed pro-

DEVM?

Quod hoc offertur tam lepidum spectaculum
Mibi? quæ ista tot mulieres, huc cum hydriis

Ad me viam adfectantes? utinam fas mihi

Deum rogare, ex huius sceminis, qua aquam
Modo haurient, ipsa unam uxorem destinet

Herili filio: meumq; in re satis

Confusa & perplexa, animum, pro ar bitrio meo

Confirmet ac certum reddat: nam in his malis,

Quæ me, repente circumvallant, nullum erit

Auxilium tutius, nullumq; remedium

Presentius: quam supplicem fieri Deo:

Vt propitio numine suo nos adjuvet:

Qui in nesciis rebus spe nescia sumus.

Equidem PRECES piùm nunquam sunt irritæ:

Neq; quidquam iis est uspiam efficacium:

Quoniam hæc sola fidelium arma sunt, quibus

Cælum expugnatur, & aduersa in vîsa superan-
tur omnia.

Sola, quibus dubii confirmantur animi:

Sola, quibus ieiuna spes hominum alitur.

Ad te igitur venio, spem, salutem oëm expetens

Qui solus fons salutis es, solum auxilium

Copiam habes, DOMINE DEVS Domini meo

Abraha,

C 4 Te

Te obtestor, teq̄ oro & quaeso, ut ne dare operam
Hodie mihi te pigeat, quod te orabo: Sed
Ut misericordiam fortunæ Abrahæ
Heri mei impertiri clementer velis:
Es me servum respicere digneris tuum,
Ecce, ego sto juxta fontem hunc, & jam virgines
Ex oppido egrediuntur ad hauriendam aquam:
Si ergo puella, cui dixerò: cedo hydriam
Tuam mihi, ut bibam, & ipsa morem gesserit,
Ac mihi potum prabuerit, & meus insuper
Camelus comiter ac benignè obtulerit: hac
Sit inquam, ego quam petam uxore domino meo
Isaco: ac si mihi abs te de manu in manum
Effet data. Et hinc facili ratione colligam
Quod misericordiam hero meo adhibueris,
Nam ego frustra huc illuc circumspicio, ô DEVS
Frustra meo labore, meaq̄ industria,
Et variis artibus successum querito:
Nisi tu negotium clementer dirigas.

ACTVS III. SCENA II.

Rebecca, Eleasarus, Cario.

Domi manete vos reliqua. Ego hinc exeo:
Ut aquam hauriam. Mox adero: vos focum
interim
Construite, ut igni luculento luceat.

Et